

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3017/2021
10.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јасна Колаковић Смиљанић адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Жаревац адвокат из ..., ради дуга по тужби и по противтужби, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3073/20 од 14.01.2021. године, у седници већа одржаној 10.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3073/20 од 14.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3073/20 од 14.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 692/18 од 15.10.2020. године, у првом ставу изреке обавезана је тужена ББ да тужиоцу на име дуга за трошкове одбране у предмету Основног суда у Краљеву К 140/17 плати износ од 575.250,00 динара са законском затезном каматом од 15.10.2020. године до исплате. У другом ставу изреке обавезан је тужени ВВ из ... да тужиоцу на име дуга за трошкове одбране у предмету Основног суда у Краљеву К 140/17 плати износ од 287.625,00 динара са законском затезном каматом од 15.10.2020. године до исплате. У трећем ставу изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да га суд овласти да из депозита Основног суда у Краљеву наплати износ од 300.000,00 динара, као преостали износ трошкова одбране тужене ББ од стране адвоката по решењу Основног суда у Краљеву К 140/17 од 04.04.2018. године, а да се обавеже тужена ББ да износ од 275.250,00 динара са законском затезном каматом од 15.10.2020. године до исплате плати у остављеном року. У четвртом ставу изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да га суд овласти да из депозита Основног суда у Краљеву наплати износ од 287.625,00 динара, као преостали износ трошкова одбране ВВ из ... од стране адвоката по решењу Основног суда у Краљеву К 140/17 од 08.08.2018. године. У петом ставу изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог ВВ којим је тражио да суд обавеже тужиоца да му на име дуга за трошкове у предмету Основног суда у Краљеву К 140/17 плати износ од 427.875,00

динара. У шестом ставу изреке обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 290.363,75 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3073/20 од 14.01.2021. године, у првом ставу изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у првом, другом, петом и шестом ставу изреке. У другом ставу изреке одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата дуга за трошкове одбране у предмету Основног суда у Краљеву К 140/17, у коме је тужилац заступао тужене као окривљене. Побијана одлука којом је усвојен тужбени захтев и одбијени противтужбени захтеви донета је уз правилно тумачење материјалног права, будући да су спорна правна питања везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. При том је побијана другостепена пресуда у складу са судском праксом и правним схватањима. Мада се у ревизији формално указује на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, иста је усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује и на битну повреду одредаба парничног поступка, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Наиме посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа, чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање које се не може побијати посебном па ни редовном ревизијом, у смислу члана 404. и 407. ЗКП.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у првом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног

дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради дуга поднета је против тужене ББ 31.05.2018. године, а против туженог ВВ 24.07.2018. године, док је противтужба туженог ВВ против тужиоца ради дуга поднета 03.09. 2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела по тужби у односу на тужену ББ износи 575.250,00 динара, а у односу туженог ВВ на 287.625,00 динара (пошто нису јединствени супарничари), док вредност предмета спора побијаног дела по противтужби износи 427.875,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС ни на дан подношења тужбе, нити на дан подношења противтужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић